

บทนำ

ความเป็นมา

ลำไยเป็นไม้ผลเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญของประเทศไทย ปลูกกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีรสชาติที่หวานอร่อยและเป็นที่ยอมรับโคคของค่นทั่วไป นอกจากนี้ยังส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ สามารถนำเงินเข้าประเทศได้ปีละหลายสิบล้านบาท จนทำให้มีการขยายพื้นที่ปลูกลำไยมากขึ้นทุกปี (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ออนไลน์, 2555) พื้นที่ปลูกลำไยเดิมอยู่ในเขตจังหวัดทางภาคเหนือ เช่น ลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ เชียงราย แพร่ น่าน ปัจจุบันพื้นที่ปลูกลำไยได้กระจายอยู่ในเขตจังหวัดจันทบุรี โดยมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในเขตอำเภอสอยดาว และโป่งน้ำร้อน (ชาติรี สิทธิกุล และคณะ, 2547 : 2) นอกจากนี้ พื้นที่การปลูกลำไยในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีการขยายแหล่งปลูกไปหลายอำเภอ รวมถึงอำเภอท่าใหม่ด้วย การผลิตลำไยในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างมาก โดยการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และได้มีการนำสารกลุ่มคลอเรตเข้ามาผลิตลำไยนอกฤดูได้ เกษตรกรจังหวัดจันทบุรีนั้นถือได้ว่าเป็นเกษตรกรที่ยอมรับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างเร็ว ดังนั้นจึงมีค่าใช้จ่ายในด้านปัจจัยการผลิตที่สูงซึ่งในบางครั้งเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนไปกับการใช้ปุ๋ย ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกร ยังขาดความรู้ความเข้าใจพืชที่ปลูก การใส่ปุ๋ยโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์โดยการปฏิบัติตาม ๆ กัน แต่หากให้ปุ๋ยกับต้นลำไยน้อยเกินไปก็อาจจะส่งผลต่อปริมาณผลผลิตได้เช่นกัน

แม้ว่าจะมีงานวิจัยที่แนะนำการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับลำไยที่มีขนาดทรงพุ่มและปริมาณการให้ผลผลิตที่แตกต่างกัน (ศูนย์วิจัยและพัฒนาลำไยแม่โจ้, ออนไลน์, 2557) แต่งานวิจัยดังกล่าวศึกษาวิจัยและทดสอบในพื้นที่ทางภาคเหนือของประเทศไทย ทั้งนี้ หากจะนำคำแนะนำการใช้ปุ๋ยเคมีดังกล่าวมาใช้กับพื้นที่ในภาคตะวันออกอาจจะต้องมีการวิจัยเพิ่มเติม เนื่องจากความแตกต่างกันในด้านสภาพของพื้นที่ ส่งผลให้ธาตุอาหารและสมบัติของดินแตกต่างกัน ดังนั้นอัตราการใช้ปุ๋ยในโตรเจนที่เหมาะสมในแต่ละดินจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อทดสอบอัตราปุ๋ยไนโตรเจนในระดับต่าง ๆ และอัตราการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนกับระยะเวลาการใส่ปุ๋ยแตกต่างกัน ต่อการออกดอกและให้ผลผลิตของต้นลำไยในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี